

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Commissie	
85/C 32/01	Ecu	1
85/C 32/02	Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers — Omrekeningskoersen van de munteenheden in toepassing van Verordening (EEG) nr. 2615/79 van de Raad	2
85/C 32/03	Mededeling van de beschikkingen genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector	3
85/C 32/04	L-Luxemburg: Werkzaamheden met betrekking tot de organisatie van wetenschappelijke en technische conferenties en de voorbereiding van voor publikatie bestemde documenten	3
85/C 32/05	Mededeling van de Commissie ingevolge artikel 115 van het EEG-Verdrag	4
	Hof van Justitie	
85/C 32/06	Arrest van het Hof van 10 januari 1985 in zaak 229/83 (verzoek van het Cour d'appel te Poitiers om een prejudiciële beslissing): Association des centres distributeurs Édouard Leclerc en Société anonyme Thouars distribution & autres tegen Société à responsabilité limitée „Au blé vert” en anderen (<i>Vaste prijs voor boeken</i>) ..	5
85/C 32/07	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 15 januari 1985 in zaak 168/83: L. Pasquali-Gherardi tegen Europees Parlement (<i>Ambtenaar — arbeidsongeval — vordering tot schadevergoeding</i>)	5
85/C 32/08	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 15 januari 1985 in zaak 241/83 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Bundesgerichtshof): E. Rösler tegen H. Rottwinkel (<i>EEG-Executieverdrag, artikel 16, lid 1 — uitsluitende bevoegdheid — huur en verhuur van onroerende goederen</i>)	6
85/C 32/09	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 15 januari 1985 in zaak 250/83: Finsider — Società finanziaria siderurgica per azioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>EGKS — quota — nationale steunmaatregelen</i>)	6
85/C 32/10	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 15 januari 1985 in zaak 253/83 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Sektkellerei C. A. Kupferberg & Cie. KG a.A. tegen Hauptzollamt Mainz (<i>Belastingregeling alcohol</i>)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
85/C 32/11	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 15 januari 1985 in zaak 266/83: E. Samara tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenaar — begrippen „bevordering” en „aanwerving”</i>)	7
85/C 32/12	Beschikking van de President van het Hof van 17 december 1984 in zaak 258/84 R: Nippon Seiko KK tegen Raad van de Europese Gemeenschappen	8
85/C 32/13	Zaak 302/84: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij bevel van de Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch van 20 november 1984, in het geding A. A. ten Holder tegen het bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging	8
85/C 32/14	Zaak 305/84: Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	8
85/C 32/15	Zaak 306/84: Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	9
85/C 32/16	Zaak 307/84: Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	9
85/C 32/17	Zaak 310/84: Beroep, op 24 december 1984 ingesteld door Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France „Usinor” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	10
85/C 32/18	Zaak 1/85: Verzoek van het Bundessozialgericht van 25 oktober 1984 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen H. Miethe en Bundesanstalt für Arbeit	11
85/C 32/19	Zaak 2/85: Beroep, op 4 januari 1985 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	11
85/C 32/20	Zaak 6/85: Verzoek van het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon van 19 november 1984 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen M. Byrotheau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Fontenay distribution	12
85/C 32/21	Zaak 7/85: Verzoek van het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon van 19 november 1984 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen H. Vincendeau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Shedis Avenue	12

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

1 februari 1985

(85/C 32/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	44,5370	US-dollar	0,700790
Belgische en Luxemburgse frank fin.	44,6929	Zwitserse frank	1,88737
Duitse mark	2,22431	Peseta	122,989
Gulden	2,51584	Zweedse kroon	6,34706
Pond sterling	0,621268	Noorse kroon	6,43431
Deense kroon	7,93610	Canadese dollar	0,929528
Franse frank	6,79767	Escudo	121,762
Lire	1371,27	Oostenrijkse schilling	15,6206
Iers pond	0,715092	Finse mark	4,65815
Griekse drachme	90,9416	Yen	179,613
		Australische dollar	0,866779
		Nieuwzeelandse dollar	1,49168

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
 Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
 Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
 Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
 Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
 Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS

**Omrekeningskoersen van de munteenheden in toepassing van Verordening (EEG)
nr. 2615/79 van de Raad**

(85/C 32/02)

Artikel 107, leden 1, 2, 3 en 4, van Verordening (EEG) nr. 574/72

Referentieperiode: januari 1985

Toepassingsperiode: tweede kwartaal 1985

	Brussel (Bfr.)	Frankfurt (DM)	Amsterdam (Fl.)	Londen (£)	Kopenhagen (Dkr.)	Parijs (Ffr.)	Milaan/Rome (lire)	Dublin (Iers £)	Athene (drachme)
100 Bfr.	—	4,99619	5,64401	1,39708	17,8538	15,293	3 072,38	1,60393	203,712
100 DM	2 001,53	—	112,966	27,9628	357,348	306,094	61 494,6	32,103	4 077,34
100 Fl.	1 771,79	88,522	—	24,7533	316,332	270,96	54 436,2	28,4182	3 609,35
1 £ sterling	71,5781	3,57617	4,03987	—	12,7794	10,9464	2 199,15	1,14806	145,813
100 Dkr.	560,105	27,9839	31,6124	7,82509	—	85,657	17 208,6	8,98368	1 140,00
100 Ffr.	653,893	32,6697	36,9058	9,13538	116,745	—	20 090,1	10,488	1 332,06
1 000 lire	32,548	1,62616	1,83701	0,454721	5,81106	4,97758	—	0,522047	66,3041
1 Iers £	62,3469	3,11497	3,51887	0,871034	11,1313	9,53473	1 915,54	—	127,008
100 drachme	49,089	2,45258	2,77059	0,68581	8,76424	7,50719	1 508,2	0,787352	—

1. Volgens Verordening (EEG) nr. 2615/79 van de Raad is de koers voor de omrekening in een nationale munteenheid van bedragen die in een andere nationale munteenheid luiden, de door de Commissie berekende koers op basis van het maandgemiddelde gedurende de in lid 2 vermelde referentieperiode van de wisselkoersen van deze munteenheden die voor de toepassing van het Europees Monetair Stelsel ter kennis van de Commissie worden gebracht.

2. De referentieperiode is:

- de maand januari voor de omrekeningskoersen die met ingang van 1 april daaropvolgend moeten worden toegepast,
- de maand april voor de omrekeningskoersen die met ingang van 1 juli daaropvolgend moeten worden toegepast,
- de maand juli voor de omrekeningskoersen die met ingang van 1 oktober daaropvolgend moeten worden toegepast,
- de maand oktober voor de omrekeningskoersen die met ingang van 1 januari daaropvolgend moeten worden toegepast.

De omrekeningskoersen van de munteenheden worden bekendgemaakt in het tweede *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (serie C) van de maanden februari, mei, augustus en november.

Mededeling van de beschikkingen genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector

(Zie de mededeling in PB nr. L 360 van 21 december 1982, blz. 43)

(85/C 32/03)

Permanente openbare inschrijving	Wekelijkse inschrijving	
	Datum van het besluit van de Commissie	Maximumrestitutie
Verordening (EEG) nr. 1446/84 van de Commissie van 25 mei 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zone IV c) en d) (PB nr. L 140 van 26. 5. 1984, blz. 9)	—	geen offertes
Verordening (EEG) nr. 1447/84 van de Commissie van 25 mei 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zones I, II a), III, IV a) en b), V, VI, VII, de Duitse Democratische Republiek en het Iberisch schiereiland (PB nr. L 140 van 26. 5. 1984, blz. 12)	31. 1. 1985	21,00 Ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1604/84 van de Commissie van 6 juni 1984 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar landen van de zones I, II a), III, IV, V, VI, VII a), VII c), de Duitse Democratische Republiek en het Iberisch schiereiland (PB nr. L 152 van 8. 6. 1984, blz. 36)	31. 1. 1985	40,98 Ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 3402/84 van de Commissie van 3 december 1984 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 314 van 4. 12. 1984, blz. 17)	31. 1. 1985	224,86 Ecu/ton

L-Luxemburg: Werkzaamheden met betrekking tot de organisatie van wetenschappelijke en technische conferenties en de voorbereiding van voor publikatie bestemde documenten

(85/C 32/04)

Openbare procedure

1. Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal informatiemarkt en innovatie, Dienst wetenschappelijke en technische communicatie, Jean Monnet-gebouw B4/086, L-2920 Luxemburg, (tel. 43 01-29 46). 2. Openbare aanbesteding. 3. a) b) Werkzaamheden met betrekking tot de organisatie van wetenschappelijke en technische conferenties en de voorbereiding van voor publikatie bestemde teksten: — typen van wetenschappelijke en technische teksten van uiteenlopende moeilijkheids-	graad (Duitse, Engelse of Franse taal) volgens nauwkeurige instructies; — vervaardigen van fotografeerbare kopij (met inbegrip van het monteren van de illustraties en de correctie van de teksten) ten behoeve van de offsetdruk van rapporten, werkdocumenten en conferentieverslagen; — samenstellen en beheren van een adressenbestand, opstellen van deelnemerslijsten. c) d)

4. De uitvoeringstermijn is kort en moet in ieder geval worden aangehouden wanneer het gaat om werkdocumenten die voor of tijdens de conferentie aan de deelnemers moeten worden verstrekt.
5. a) Adres zie punt 1.
b) 28 februari 1985.
c)
6. a) 21 maart 1985.
b) Adres zie punt 1.
c) Een van de drie talen waarin de begunstigden zullen moeten werken (Duits, Engels of Frans)
7. a)
b)
- 8.
9. De financierings- en betalingsvoorwaarden zullen worden vastgesteld in één of meer voor een duur van één jaar gesloten raamovereenkomsten, die eventueel kunnen worden verlengd.
- 10.
11. De hierboven beschreven werkzaamheden dienen op tekstverwerkers te worden uitgevoerd. Door de inschrijver in te dienen stukken:
  - verklaring betreffende het materieel en de overige middelen waarover hij beschikt om de werkzaamheden uit te voeren;
  - bewijsstukken betreffende ervaring met de uitvoering van soortgelijke werkzaamheden tijdens de laatste drie jaar.
12. Zes maanden.
13. — Financiële voorwaarden;
  - technische kwaliteit van de aanbidding;
  - beroepservaring;
  - vermogen om de werkzaamheden op zeer korte termijn uit te voeren;
  - bereikbaarheid voor de opdrachtgevers (veelvuldige aanwezigheid in Luxemburg vereist).
- 14.
15. 22 januari 1985.

Mededeling van de Commissie ingevolge artikel 115 van het EEG-Verdrag

(85/C 32/05)

De Commissie heeft, bij beschikking van 31 januari 1985, aan de Italiaanse Republiek machtiging verleend om verse bananen van post 08.01 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit derde landen en in de overige Lid-Staten in het vrije verkeer gebracht, van de communautaire behandeling uit te sluiten.

De beschikking geldt van 1 februari 1985 tot en met 31 maart 1985.

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 10 januari 1985

in zaak 229/83 (verzoek van het Cour d'appel te Poitiers om een prejudiciële beslissing): Association des centres distributeurs Édouard Leclerc en Société anonyme Thouars distribution & autres tegen Société à responsabilité limitée „Au blé vert” en anderen ⁽¹⁾

(Vaste prijs voor boeken)

(85/C 32/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 229/83, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Cour d'appel te Poitiers, in het aldaar aanhangig geding tussen, enerzijds, Association des centres distributeurs Édouard Leclerc te Parijs en Société anonyme Thouars distribution & autres te Sainte-Verge en, anderzijds, Société à responsabilité limitée „Au blé vert” te Thouars; Georges Lehec te Auxerre; Société anonyme Pelgrim te Thouars; Union syndicale des libraires de France te Parijs; Ernest Marchand te Thouars; en Jeanne Palluault, echtgenote Demee, te Thouars, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, sub f), en 5 EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: A. J. Mackenzie Stuart, president; G. Bosco en C. Kakouris, kamerpresidenten; A. O'Keefe, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot en R. Joliet, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier, op 10 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht verbiedt artikel 5, tweede alinea, in samenhang met de artikelen 3, sub f), en 85, EEG-Verdrag de Lid-Staten niet, een wettelijke regeling uit te vaardigen, waarbij de detailhandelsprijs van boeken door de uitgever of importeur van een boek moet worden vastgesteld en alle detailhandelaars bindt, op voorwaarde dat die wettelijke regeling de andere specifieke bepalingen van het Verdrag, inzonderheid die betreffende het vrije verkeer van goederen, in acht neemt.*

2. *In het kader van een dergelijke nationale wettelijke regeling zijn bij artikel 30 EEG-Verdrag verboden maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbepalingen, bepalingen*

— *waarbij de importeur van een boek die de formaliteit van het wettelijke depot van een exemplaar van dat boek heeft te vervullen, dat wil zeggen de voornaamste depothouder, de detailhandelsprijs ervan moet vaststellen,*

— *of waarbij voor de verkoop van boeken die in de betrokken Lid-Staat zelf zijn uitgegeven en er zijn wederingevoerd na eerst naar een andere Lid-Staat te zijn uitgevoerd, de door de uitgever vastgestelde verkoopprijs verbindend wordt verklaard, tenzij uit objectieve gegevens blijkt, dat die boeken enkel zijn uitgevoerd om ze opnieuw te kunnen invoeren, ten einde een dergelijke wettelijke regeling te ontduiken.*

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 15 januari 1985

in zaak 168/83: L. Pasquali-Gherardi tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaar — arbeidsongeval — vordering tot schadevergoeding)

(85/C 32/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 168/83, L. Pasquali-Gherardi, secretaresse-typiste van de rang C 2/3 bij het Europees Parlement, wonende te Luxemburg, boulevard Royal 17, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, rue des Glacis 18 a, tegen Europees Parlement (gemachtigde: M. Peter, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg), betreffende een beroep tot schadevergoeding wegens dienstfout, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt:

⁽¹⁾ PB nr. C 295 van 2. 11. 1983.

⁽¹⁾ PB nr. C 239 van 8. 9. 1983.

G. Bosco, kamerpresident; A. O'Keeffe en R. Joliet, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon, griffier: D. Louterman, administrateur, op 15 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 15 januari 1985

in zaak 241/83 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Bundesgerichtshof): E. Rösler tegen H. Rottwinkel ⁽¹⁾

(EEG-Executieverdrag, artikel 16, lid 1 — uitsluitende bevoegdheid — huur en verhuur van onroerende goederen)

(85/C 32/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 241/83, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens het Protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, van het Bundesgerichtshof, in het aldaar aanhangig geding tussen E. Rösler te Berlijn en H. Rottwinkel te Bielefeld, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 16, sub 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, bepalende dat ten aanzien van zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen de gerechten van de verdragsluitende Staat waar het onroerend goed gelegen is, bij uitsluiting bevoegd zijn, heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident; P. Pescatore, A. O'Keeffe, T. Koopmans en K. Bahlmann, rechters; advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn, griffier: D. Louterman, administrateur, op 15 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 16, sub 1, Executieverdrag is van toepassing op elke overeenkomst van huur en verhuur van onroerend goed, zelfs wanneer zij voor korte duur is gesloten en uitsluitend het gebruik van een vakantie-woning betreft.*

⁽¹⁾ PB nr. C 316 van 22. 11. 1983.

2. *De in artikel 16, sub 1, Executieverdrag bedoelde uitsluitende bevoegdheid van de gerechten van de Staat waar het onroerend goed is gelegen, geldt voor alle geschillen die betrekking hebben op de uit de huurovereenkomst voortvloeiende rechten en plichten van de huurder en de verhuurder, inzonderheid voor geschillen betreffende het bestaan of de uitlegging van huurovereenkomsten, hun duur, de teruggave van het bezit van het onroerend goed aan de verhuurder, het herstel van door de huurder veroorzaakte schade of de inning van de huurpenningen en de andere, door de huurder verschuldigde bijkomende kosten, zoals die voor het verbruik van water, gas en elektriciteit. Daarentegen vallen geschillen die slechts zijdelings verband houden met het gebruik van het gehuurde, zoals die betreffende gedeerde vakantie-vreugde en reiskosten, niet onder in genoemd artikel bedoelde uitsluitende bevoegdheid.*

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 15 januari 1985

in zaak 250/83: Finsider — Società finanziaria siderurgica per azioni tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(EGKS — quota — nationale steunmaatregelen)

(85/C 32/09)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 250/83, Finsider — Società finanziaria siderurgica per azioni te Rome, vertegenwoordigd door S. M. Carbone, advocaat te Genua, en door R. Barabino, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Schaeffer, advocaat aldaar, avenue de la Porte Neuve 12, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: O. Montalto), betreffende een beroep tot nietigverklaring van algemene Beschikking nr. 2748/83/EGKS van de Commissie van 30 september 1983 houdende tweede wijziging van Beschikking nr. 2177/83/EGKS tot verlenging van het stelsel van toezicht en productiequota voor bepaalde producten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB nr. L 269 van 1983, blz. 55), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident; C. Kakouris,

⁽¹⁾ PB nr. C 336 van 13. 12. 1983.

U. Everling, Y. Galmot en R. Joliet, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 15 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst verzoekster in de kosten van het geding.*

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 15 januari 1985

in zaak 253/83 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Sektkellerei C. A. Kupferberg & Cie. KG a.A. tegen Hauptzollamt Mainz (1)

(Belastingregeling alcohol)

(85/C 32/10)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 253/83, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht Rheinland-Pfalz, in het aldaar aanhangig geding tussen Sektkellerei C. A. Kupferberg & Cie. KG a.A. en Hauptzollamt Mainz, om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van de artikelen 37 en 95 EEG-Verdrag, artikel 3 van de Overeenkomst van 29 juni 1970 tussen de EEG en Spanje (PB nr. L 182 van 1970, blz. 4) en artikel 21, eerste alinea, van de Overeenkomst van 22 juli 1972 tussen de EEG en de Portugese Republiek (PB nr. L 301 van 1972, blz. 165), in verband met de toepassing van bepaalde maatregelen, genomen op het door het Branntweinmonopolgesetz van 8 april 1922 bestreken terrein, heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident; P. Pescatore, A. O'Keefe, T. Koopmans en K. Bahlmann, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 15 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 95 en 37 EEG-Verdrag en de artikelen 21 en 3 van de Overeenkomsten tussen de EEG en respectievelijk Portugal en Spanje moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich niet verzetten tegen de feitelijke verlaging van de verkoopprijs van door het bestuur van het monopolie in een bepaalde periode verkochte alcohol,

(1) PB nr. C 334 van 10. 12. 1983.

indien het daadwerkelijk op ingevoerde produkten toegepaste belastingtarief in diezelfde periode niet hoger was dan de daadwerkelijke belasting op overeenkomstige nationale produkten.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 15 januari 1985

in zaak 266/83: E. Samara tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (1)

(Ambtenaar — begrippen „bevordering” en „aanwerving”)

(85/C 32/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 266/83, E. Samara, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Strassen, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te diens kantore, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Gouloussis), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de weigering van de Commissie om de indeling die verzoekster na een algemeen vergelijkend onderzoek heeft gekregen, te herzien, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident; A. O'Keefe en T. Koopmans, rechters; advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn, griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier, op 15 januari 1985 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 16 februari 1983, houdende weigering om de indeling van verzoekster te herzien, alsmede het besluit van de Commissie van 5 augustus 1983 houdende afwijzing van verzoeksters klacht.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten van het geding.*

(1) PB nr. C 346 van 22. 12. 1983.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN HET HOF**

van 17 december 1984

**in zaak 258/84 R: Nippon Seiko KK tegen Raad van
de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾**

(85/C 32/12)

(Procestaal: Engels)

*(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling ver-
schijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak 258/84 R, Nippon Seiko KK te Tokio, Japan, 2-3-2, Marunouchi, Chiyoda-Ku, vertegenwoordigd door J. Lever, Q. C. van Gray's Inn, E. Sharpston, barrister van de Middle Temple, en R. Griffith, solicitor van het kantoor Coward Chance, Kunstlaan 21-22, 1040 Brussel (België), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. C. Wolter, advocaat aldaar, rue Zithe 8, tegen Raad van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Peeters en E. Stein), interveniënte: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Temple Lang), heeft de President van het Hof op 17 december 1984 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

⁽¹⁾ PB nr. C 326 van 7. 12. 1984.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij bevel van de Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch van 20 november 1984, in het geding A. A. ten Holder tegen het bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging

(Zaak 302/84)

(85/C 32/13)

De Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch heeft bij bevel van 20 november 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 december 1984, in het geding A. A. ten Holder te Budel tegen het bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Blijft op een werknemer, die in aansluiting op het verrichten van werkzaamheden op het grondgebied van een Lid-Staat ziekengeld krachtens de wetgeving van die Lid-Staat geniet (en die tijdens het genot van dat ziekengeld niet op het grondgebied van een andere Lid-Staat is gaan werken), krachtens het bepaalde in artikel 13, lid 2, aanhef en onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71

die wetgeving van toepassing, ook wanneer er sedert de toekenning van dat ziekengeld en de beëindiging van die werkzaamheden (en van het dienstverband) reeds bijna 1½ jaar is verstreken?

2. Brengt de krachtens artikel 13, lid 2, aanhef en onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 plaatsvindende aanwijzing van de wetgeving van een bepaalde Lid-Staat als de op een bepaalde werknemer van toepassing zijnde wetgeving met zich dat die werknemer niet tegelijkertijd uit de enkele kracht van het nationale recht van een andere Lid-Staat als verzekerde ingevolge de wettelijke regeling inzake prestaties bij invaliditeit van de andere Lid-Staat kan worden aangemerkt, met als gevolg dat hij door de werking van het Gemeenschapsrecht zou worden beroofd van de aanspraak op invaliditeitsuitkering die hem uit de enkele kracht van de nationale wetgeving van genoemde andere Lid-Staat toekomt?
3. Kunnen wooneisen als vermeld in artikel 91, aanhef en onder c), van de Nederlandse AAW aan een binnen de EEG migrerende werknemer worden tegengeworpen?

Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak 305/84)

(85/C 32/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 1984 beroep tegen het Koninkrijk België ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, domicilie kiezende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) te verklaren dat het Koninkrijk België, door niet binnen de in artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 1736/75 van de Raad van 24 juni 1975⁽¹⁾ gestelde termijn de noodzakelijke gegevens voor de opstelling van de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Statens toe te zenden, de krachtens bedoelde Verordening (EEG) nr. 1736/75 van de Raad van 24 juni 1975 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 14. 7. 1975.

- b) het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt, dat de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap met derde landen een noodzakelijk hulpmiddel vormen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek en dat de statistieken van de handel tussen de Lid-Staten noodzakelijk zijn voor de harmonieuze werking van de gemeenschappelijke markt. De Commissie is van mening, dat haar diensten ingevolge de vertraging bij de toezending van de noodzakelijke gegevens voor de opstelling van de statistieken, moeilijkheden ondervinden bij de opstelling en maandelijkse publicatie van de communautaire resultaten. Daar die vertraging steeds toeneemt, belet zij zelfs de opstelling en publicatie binnen redelijke termijnen van de volledige driemaandelijke en jaarlijkse communautaire resultaten, die daardoor hun doeltreffendheid dreigen te verliezen.

Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak 306/84)

(85/C 32/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 1984 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Durand, lid van haar juridische dienst, domicilie kiezende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. te verklaren dat het Koninkrijk België, door niet tijdig alle nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van 's Raads Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG van 16 juni 1975 (¹), de eerste inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van de arts, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, en de tweede inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de arts, de krachtens het Verdrag en genoemde richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

- Wat Richtlijn 75/362/EEG betreft, overweegt de Commissie dat, naar haar weten, het Koninkrijk België niet heeft gezorgd voor de omzetting in nationaal recht van de bepalingen inzake de voorwaarden waaronder de duur van de eerder ontvangen gespecialiseerde opleiding in aanmerking kan worden genomen; de bepalingen inzake het voeren van de opleidingstitel en het vereiste, bij de eerste toegang tot het beroep, van een bewijs inzake goed gedrag of betrouwbaarheid of een op de lichamelijke of geestelijke gezondheid betrekking hebbend document; de bepalingen inzake de termijn waarbinnen de procedure die toegang geeft tot het beroep moet worden voltooid; en die inzake de formule van de eed of belofte.
- Wat Richtlijn 75/363/EEG betreft, overweegt de Commissie, dat het Koninkrijk België zijn programma voor de opleiding van specialisten moet aanpassen om zich te voegen naar het vereiste van een minimaal vierjarige studieduur, of wel erom moet verzoeken, de tropische geneeskunde als een in België erkende specialisatie af te voeren van de lijst van specialisaties in artikel 7 van Richtlijn 75/362/EEG.

Beroep, op 21 december 1984 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak 307/84)

(85/C 32/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 1984 beroep tegen de Franse Republiek ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J. Griesmar, domicilie kiezende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Franse Republiek, door het bezit van de Franse nationaliteit als voorwaarde te stellen voor de aanstelling en benoeming in een vast ambt van verple(e)g(st)er in een openbaar hospitaal, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

(¹) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

- b) de Franse Republiek te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie beklemtoont het fundamentele karakter in de communautaire rechtsorde van het in artikel 48 EEG-Verdrag en Verordening (EEG) nr. 1612/68 neergelegde verbod van discriminatie op grond van de nationaliteit tussen de werknemers der Lid-Staten, wat betreft de werkgelegenheid, de arbeidsvoorwaarden en de beloning. Zij wijst erop, dat artikel 48, lid 4, EEG-Verdrag weliswaar de draagwijdte van dat verbod beperkt voor betrekkingen in overheidsdienst, maar zich niet tot om het even welke betrekking in overheidsdienst uitstrekt.

Er moet immers rekening worden gehouden met de communautaire aard van de grenzen die artikel 48, lid 4, EEG-Verdrag aan de toegelaten uitzonderingen op het beginsel van het vrije verkeer van werknemers stelt; het Hof van Justitie heeft de betrekkingen bedoeld in voormelde bepaling omschreven als die welke „al dan niet rechtstreeks, deelneming aan de uitoefening van openbaar gezag inhouden en die werkzaamheden omvatten strekkende tot bescherming van de algemene belangen van de staat of van andere openbare lichamen” (1).

De Commissie is van mening, dat vaste ambten van verpleger in een openbaar hospitaal, waarin men in Frankrijk als ambtenaar wordt aangesteld of benoemd, niet aan voormelde definitie beantwoorden.

(1) Arrest van 17 december 1980, zaak 149/79, Commissie/België, Jurisprudentie 1980, blz. 3881.

Beroep, op 24 december 1984 ingesteld door Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France „Usinor” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 310/84)

(85/C 32/17)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 december 1984 beroep tegen de

Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France „Usinor” te Puteaux (Frankrijk), vertegenwoordigd en bijgestaan door L. Funck-Brentano, advocaat te Parijs, domicilie kiezende te Luxemburg ten kantore van M. Neuen-Kauffman, advocaat aldaar, avenue de la Porte-Neuve 18.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- het onderhavige beroep ontvankelijk te verklaren;
- nietig te verklaren het advies van de Commissie van 16 november 1984, voor zover het zich ongunstig uitlaat over de bouw van een installatie voor elektrolytisch verchromen;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

- Ontvankelijkheid van het beroep:

Verzoekster betoogt, dat de Commissie zich in een advies krachtens artikel 54 EGKS-Verdrag ongunstig heeft uitgelaten over een investeringsproject; zij wijst erop, dat dit advies een beschikking in de zin van artikel 14 EGKS-Verdrag is en voor de geadresseerde een bezwarend besluit vormt, waartegen beroep tot nietigverklaring openstaat.

- Ten gronde:

Verzoekster betwist het advies van de Commissie, voor zover het zich ongunstig uitlaat over het investeringsproject inzake de bouw, in de fabriek te Mardyck, van een installatie voor het elektrolytisch verchromen bij de vervaardiging van producten van het type „blik” en „tin free steel”. Verzoekster overweegt immers, dat aan de in de Beschikkingen nrs. 2320/81/EGKS (1) en 3302/81/EGKS (2) gestelde voorwaarden was voldaan, in die zin dat de totale capaciteit van de fabriek te Mardyck niet werd verhoogd in vergelijking met de inlichtingen die bij de bouw ervan waren verstrekt, en dat het investeringsproject geen nieuwe capaciteit zou creëren, die als compensatie het stilleggen van installaties vereist.

(1) PB nr. L 228 van 13. 8. 1981.

(2) PB nr. L 333 van 20. 11. 1981.

Verzoek van het Bundessozialgericht van 25 oktober 1984 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen H. Miethe en Bundesanstalt für Arbeit

(Zaak 1/85)

(85/C 32/18)

Het Bundessozialgericht (7e Senat) heeft bij beschikking van 25 oktober 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 januari 1985, in het aldaar aanhangig geding tussen H. Miethe en de Bundesanstalt für Arbeit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Brengt de in artikel 71, lid 1, sub a), ii), van Verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ neergelegde bevoegdheid van het orgaan van de woonplaats voor uitkeringen aan grensarbeiders in geval van volledige werkloosheid mee, dat een aanspraak op uitkering jegens het bevoegde orgaan van de Staat van tewerkstelling is uitgesloten, ook wanneer volgens de wettelijke bepalingen van die Staat een dergelijke aanspraak, ondanks de aanwezigheid van een woonplaats in het buitenland, bestaat, in het bijzonder omdat de werkloze grensarbeider zich ter beschikking stelt van de arbeidsbemiddelingsinstanties van het land van tewerkstelling?
2. Zo ja,
  - a) geldt deze exclusieve bevoegdheid van het orgaan van de woonplaats ingevolge artikel 71, lid 1, sub a), ii), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ook wanneer de grensarbeider

— tot nu toe altijd uitsluitend heeft gewerkt in de Staat van tewerkstelling, waarvan hij een onderdaan is, en hij daar tot voor enkele jaren ook heeft gewoond,

— hij in de plaats van tewerkstelling een kantoor bezit, van waaruit hij zowel zijn werkzaamheden als werknemer verricht als, tijdens zijn werkloosheid, tot de Staat van tewerkstelling beperkte pogingen onderneemt om werk te vinden,

— hij in connectie met dit bureau over slaapmogelijkheden beschikt, waarvan hij wanneer hij werk heeft, regelmatig een- tot tweemaal per week gebruik maakt en tijdens het zoeken naar werk zelfs nog vaker,

— hij, indien hij van zijn kantoor afwezig is, via een tussenpersoon telefonisch op de hoogte wordt gesteld van verzoeken van klanten of van het arbeidsbureau,

— hij ten slotte zowel vanuit zijn dichtbij de grens gelegen woning als vanuit zijn kantoor uitsluitend professionele en persoonlijke contacten onderhoudt in de Staat van tewerkstelling, alwaar zich ook zijn gehele vrienden- en kennissenkring bevindt?

- b) Komt voor een dergelijke „atypische” grensarbeider een analoge toepassing van artikel 71, lid 1, sub b), i), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 in aanmerking?

Beroep, op 4 januari 1985 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak 2/85)

(85/C 32/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 januari 1985 beroep tegen de Franse Republiek ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Jacob, lid van haar juridische dienst, domicilie kiezende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. te verklaren dat de Franse Republiek, door bij de plaatsing van overheidsopdrachten preferenties toe te kennen aan bepaalde erkende beroepsorganisaties (coöperatieve produktieverenigingen van arbeiders, handwerkers, coöperatieve handwerkersverenigingen en coöperatieve kunstenaarsverenigingen) en landbouwersverenigingen, de krachtens artikel 30 e.v. EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verklaart dat de Franse wettelijke regeling bij de plaatsing van overheidsopdrachten voor leveringen, de uitvoering van werken of het verrichten van diensten, preferenties, reserveringen en andere

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

voordelen toekent aan bepaalde beroepsorganisaties. Die preferenties, reserveringen en andere voordelen worden toegekend aan begunstigden die de Franse nationaliteit bezitten dan wel in Frankrijk een economische activiteit uitoefenen. Volgens de Commissie heeft dit tot gevolg dat nationale produkten worden bevoordeeld en dat bijgevolg de invoer van produkten vanuit andere Lid-Staten wordt belemmerd. De Commissie is derhalve van oordeel, dat de wettelijke bepalingen krachtens welke die voordelen worden toegekend, door artikel 30 EEG-Verdrag verboden maatregelen van gelijke werking vormen.

Verzoek van het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon van 19 november 1984 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen M. Byrotheau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Fontenay distribution

(Zaak 6/85)

(85/C 32/20)

Het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon heeft bij beschikking van 19 november 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 januari 1985, in de strafzaak tegen M. Byrotheau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Fontenay distribution, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de artikelen 3, sub f), en 5 EEG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat zij een Lid-Staat beletten bij wettelijke of bestuursrechtelijke maatregel minimumprijzen voor de verkoop van superbenzine en gewone benzine vast te stellen?

Kan de vaststelling van dergelijke minimumprijzen als een kwantitatieve invoerbepanking of een maatregel van gelijke werking in de zin van artikel 30 EEG-Verdrag worden aangemerkt?

Verzoek van het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon van 19 november 1984 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen H. Vincendeau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Shedis Avenue

(Zaak 7/85)

(85/C 32/21)

Het Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon heeft bij beschikking van 19 november 1984, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 januari 1985, in de strafzaak tegen H. Vincendeau; burgerrechtelijk aansprakelijke partij: SA Shedis Avenue, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de artikelen 3, sub f), en 5 EEG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat zij een Lid-Staat beletten bij wettelijke of bestuursrechtelijke maatregel minimumprijzen voor de verkoop van superbenzine en gewone benzine vast te stellen?

Kan de vaststelling van dergelijke minimumprijzen als een kwantitatieve invoerbepanking of een maatregel van gelijke werking in de zin van artikel 30 EEG-Verdrag worden aangemerkt?